

S. Sayısı : 59

Ocak : Mart 1948 aylarına ait raporun sunulduğuna dair Sayıştay Başkanlığı tezkeresi ve Sayıştay Komisyonu raporu (3/229)

T. C.

Sayıştay

Sayı } U. 278071

{ H. 890

21 . IV . 1948

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

1050 sayılı Genel Muhasebe Kanununun 76 ncı maddesi hükmüne tevfi kan Ocak 1948 - Mart 1948 ayları içindeki işlemlerden Büyük Millet Meclisine arzı uygun görülen hususlarla kanuna aykırı sayılarak vize edilmemiş bulunan masraflara mütaallik olmak üzere düzenlenen 6 madde ve 13 sayfadan ibaret üç aylık raporun bütçeye mevzu ödenek ile bundan merkez ve taşradaki saymanlıklara verilen ödeme emirlerinin miktarını gösterir 3 cetvel ile birlikte ilişik olarak sunulduğuna derin saygılarımla arz ederim.

Sayıştay Başkanı

S: Oran

SAYIŞTAYIN MÜTALÂASI

Sayıştay Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Esas No. 3/229

26 . XII . 1948

Karar No. : 9

Yüksek Başkanlığa

Ocak - Mart 1948 aylarına ait olup Sayıştay Başkanlığının 21 Nisan 1948 tarihli ve 278071-890 sayılı tezkeresiyle gönderilen üç aylık rapor Komisyonumuzca tetkik olundu. Raporun fıkralarına karşılık olarak ittihaz kılınan kararlar hisasında gösterilmiştir.

Tarihi	Sayısı	Cinsi	Muhtevası
13. II. 1947	2075	Verile emri	1 80
Bölümü		Dairesi	
759/3		Tarım Bakanlığı	

1. — Tarım Bakanlığı, müfettişi Nurettin Tolan'ın Ekim 1947 ayı teftiş harcirağı için Saymanlık Müdürlüğünce düzenlenip vize edilmek üzere gönderilen yukarıda tarih ve sayısı ile muhtevası yazılı verile emrinin incelenmesinde:

1. Sayıştay kararı masup görülmüştür :

Adı geçene, ikametgâhından Ulus meydanına gidip gelme otobüs ücreti olarak 180 kuruş verilmek istendiği görülmüş ve Dairesinden alınan malûmat üzerine, Sayıştay 4 ncü Dairesince yapılan görüşme sonucunda :

Müfettiş ve memurlara ikametgâhlarından vazife mahallerine gitmek için başkaca nakil vasıtası ücreti verilmemekte olduğundan bu gider için düzenlenmiş olan verile emrinin kabulüne imkân görülmediğinden reddine karar verilmiş olmakla mezkûr verile emri bu hususta düzenlenen tahrir ile birlikte dairesine iade edilmiş idi.

İşbu tahrir üzerine Tarım Bakanlığında alınan tezkerede zikrolunan verile emrinin vizesi istenilmiş olmakla keyfiyet, Genel Kurulun 2 . XI . 1948 tarihindeki toplantısında görüşülerek sonuçta :

Şehir içinde vazife ile bir tarafa gönderilen müfettiş ve memurların ikametgâhlarından vazife mahallerine nakil vasıtası verilmesine kanuni mesaf olmadığı ve Tarım Bakanlığının tezkeresinde bu hususta ileri sürülen sebep ve düşüncelerin dördüncü daire kararının tadilini müstelzim bulunmadığı cihetle müfettiş Nurettin Tolan'ın ikametgâhından Ulus Meydanına kadar ihtiyar ettiği bahis konusu otobüs ücretinin kabulüne imkân görülemediğine karar verilmiş ve bu karar Tarım Bakanlığında bildirilmiştir.

Tarihi	Sayısı	Cinsi	Muhtevası
19 . IX . 1947	1282	Verile emri	1445,69
Bölümü	Dairesi		
187/2	Adalet Bakanlığı		

2. — Adalet Bakanlığı saymanlık Müdürlüğüne Ankara Telefon Müdürlüğü namına düzenlenerek vizesi için gönderilen yukarıda tarih ve numarası ile muhtevası yazılı verile emrinin incelenmesinde ;

Temmuz 1947 ayına ait telefon mükâleme ücretini muhtevi faturada 6237 numaralı telefonun, teftiş kurulu Başkanının evine ait olduğu yazılı bulunduğu görülmüş ve bu hususta dairesinden alınan malûmat üzerine Sayıştay Birinci Dairesince yapılan görüşme sonucunda Maliye Bakanlığı ve P. T. T. idaresinin 1946 yılı bütçelerinin B. M. Meclisi Bütçe Komisyonunda gö-

2. — Sayıştay kararı yerinde bulunmuştur.

rüşülmesi sırasında, memurların hususi ikametgâhlarındaki telefonların tesbiti ile bundan böyle, bu hususta bir kanun tedvin edilinceye kadar, hususi ikametgâhlara telefon konulmaması ve gerek tesis masraflarının ve gerekse mükâleme ücretlerinin kabul edilmemesi kararlaştırılmış olduğundan artık eskiden olduğu gibi herhangi bir sebep ve zaruret dermeyaniyle hususi ikametgâhlara masrafı Devlet Bütçesinden vermek üzere telefon konulması imkânı ortadan kalkmış bulunmaktadır. Nitekim, verilen emri arasında bulunan evrak münderecatından anlaşıldığına göre, diğer bütün daireler gibi Adalet Bakanlığınca da, Bütçe Komisyonunun yukarıda sözü edilen kararına uyularak mezkûr karardan sonra teftiş kurulu Başkanının hususi ikametgâhında bulunan telefonun mükâleme ücretleri Bakanlık Bütçesinden verilmemiş olduğu halde bu kerre, herhangi bir mülâhaza ile tekrar bütçeden verilmek istenilmesi Bütçe Komisyonunun kararına tamamen aykırı bulunmuş olduğundan buna ait masrafın kabulü mümkün görülmemiş olmakla resmî telefonlara ait mükâleme ücretlerini de muhtevi bulunan mürsel verile emrinin bu suretle ıslahına talikan reddine karar verilmiş olmakla mezkûr verile emri bu hususta düzenlenen tahrir ile birlikte daire sine iade edilmiş idi. İşbu tahrir üzerine Adalet Bakanlığında alınan tezkerede bâzı esbap serdiyle yukarıda bahsi geçen telefonun Bakanlık hesabına devamının Genel Kurulca karar altına alınmaması istenilmiş olmakla keyfiyet. Genel Kurulun 12.11.1948 tarihli toplantısında da görüşülerek sonuçta,

Adalet Bakanlığının yazısına nazaran; Teftiş Kurulu Başkanı Sezai Bilge'nin evinde eskidenberi bulunan bahis konusu 6237 numaralı telefonun bidayeten şahsan abone edilmiş iken 8 . VI . 1943 tarihinde Bakanlık hesabına alındığı ve 1946 yılına ait Maliye Bütçesinin Bütçe Komisyonunca konuşulması sırasında Devlet bütçesinde mevcut telefon haberleşme ödeneklerinden bâzı memurların ikametgâhlarındaki telefonlar için yapılan harcamalarda bahis konusu edilerek hususi ikametgâhlarındaki telefonların tesbiti ile bundan böyle bu hususta bir kanun tedvin edilinceye kadar evlere telefon kurulmaması kararlaştırılması üzerine 29 . 11 . 1946 tarihinde tekrar şahsi abonesine terk olunduğu anlaşılmakta olmasına göre Büt-

ge Komisyonunun sözü geçen kararı muvacehesinde yeniden Bakanlık hesabına alınarak mükâleme ücretlerinin Bütçeden tesviyesi cihetine gidilmesi doğru görülememiş ve Bakanlığın tezkeresinde bu hususta ileri sürülen sebep ve düşünceler, ret takririne esas olan daire kararının değiştirilmesini icap ettirecek mahiyette bulunmamış olduğuna karar verilmiş ve bu karar Adalet Bakanlığına bildirilmiştir.

Tarihi	No.
5 . 2 . 1948	1833
4 . 3 . 1948	1838

3. — Vakıflar Genel Müdürlüğünden alınan, Evkaf Zeytinlikler İşletme İdarelerinin bütçe yılının değiştirilmesi istenilmiş olmakla bu hususta Genel Kurulun 5 . 2 . 1942 tarihindeki toplantısında yapılan görüşme sonunda :

Vakıf, Zeytinlikler İdarelerinin senelik muamelelerine ait bilânço yılı mebdemin Maliye Bakanlığının muvafakatiyle Ekim ayı olarak tesbit edilmesi üzerine Aydın ve Ayvalık Vakıf Zeytinlikler İşletme Müdürlüklerinin 1947 yılı Bilâncolarının (1 Ocak - 30 Eylül) dokuz aylık devreye munhasır olmak üzere tanzim edilmek suretiyle Sayıştaya gönderilmiş bulunmakta ise de Maliye Bakanlığının bu hususta Genel Müdürlüğe yazılan bir sureti dosya arasında bulunan 17 Mayıs 1947 tarih ve 23304 - 15 - 10777 sayılı tezkerede mütedavil sermayeleri zeytinlik işletmelerinin ticari yıllarının 1 Ekim - 30 Eylül devresi olarak değiştirilmesinin ve ilk yıla mahsus olmak üzere beyannamelerinin 1 . I . 1947 - 30 . IX . 1947 devresi için dokuz aylık verilmesinin ve bundan sonra yeni ticari yılın tetkikına başlanmasının muvafık görüldüğü bildirilmekte olup bu işara göre adı geçen Bakanlıkça sözü edilen İşletme İdarelerinin ticari yılın sırt Kazanç Vergisi tarhiyatı bakımından ve 2395 sayılı Kazanç Vergisi Kanununun 9 ncu maddesindeki müsaadeye dayanılarak değiştirilmesinin kabulü cihetine gidildiği anlaşılmakta olduğundan ve muvafakat veya müsaadenin bütçe yılına ve Sayıştaya verilmesi lâzımgelen idare hesapları ile bilâncolara teşmili doğru bulunmamış olduğu gibi 2395 sayılı Kanundan sonra yürürlüğe konulmuş olan vakıf memba sularıyla Orman ve Zeytinliklerin işletmesi hakkındaki 3913 sayılı Kanunun 7 nci maddesinde (sene-

3. — Sayıştay kararı kanuna uygundur.

lik muamelâtı mübeyyin bilânço ve kâr ve zarar hesabı ayrıca tutularak her malî sene sonundan itibaren dört ay zarfında tetkik edilmek üzere Divanı Muhasebata verilir) diye yazılı olmasına ve malî sene, 4698 sayılı Kanunla Ocak ayının birinci gününden Aralık ayının sonuncu günü olarak tesbit edilmiş bulunmasına göre sözü geçen İşletme İdarelerinin herhangi bir sebep ve zaruret ilcasıyla bütçe yılının değiştirilmesi icabettiği takdirde bunun yine kanuni müsaadeye istinat ettirilmesi gerekeceği cihetle böyle bir müsaade istihsal edilmedikçe sözü edilen müesseselerin bilânço yılının da değiştirilmesi doğru görülmemiş olmakla mürsel bilânço ve eklerinin şimdiye kadar olduğu gibi malî yıl itibariyle tanzim edilmek üzere iadesine ve emsali müesseseler hakkında da o yolda muamele ifası icabedeceğine karar verilmiş olduğundan keyfiyet Vakıflar Genel Müdürlüğüne yazılmıştı.

Bu hususta tezkereye, Vakıflar Genel Müdürlüğünden alınan cevapta; bâzı esbap serdiyle zikrolunan hesabın dokuz aylık olarak düzenlenmesinde kanuna muhalif bir cihet görülmemekte olduğundan durumun bir kere daha incelenmesi istenilmiş olmakla keyfiyet Genel Kurulun 4 . III . 1948 tarihinde toplantısında tekrar görüşülerek sonuçta :

Vakıf Zeytinlikler İşletme idarelerinin bütçe yılının değiştirilmesi hakkında Vakıflar Genel Müdürlüğünün tezkeresinde ileri sürülen sebep ve düşünceler, esasen daha önce bu kanunun Genel Kurulca görüşülmesi sırasında göz önünde bulundurulmuş ve keyfiyet bu bapta ittihaz olunan 5 . III . 1948 tarihli kararda belirtildiği üzere bu müesseseler ticari yılının Maliye Bakanlığınca değiştirilmesine muvafakat olunmasının, Sayıştaya verilmesi lâzımgelen İdare hesapları ile bilânçolar yılının da değiştirilmesini müstelzim bulunmamış olduğundan bu hususta kanuni bir müsaade alınmadıkça bu müesseseler bilânçolarının ticari yıl üzerinden tanzim suretiyle Sayıştaya gönderilmesi doğru olamayacağına karar verilmiş ve keyfiyet o suretle Vakıflar Genel Müdürlüğüne bildirilmiştir.

Tarihi	No.
8 - 9 . 3 . 1948	1839

4. — Maliye Bakanlığı Merkez Saymanlığı'nın 1944 Bütçe yılı idare hesabının incelenmesinde :

İstanbul Bayındırlık ortaklık ve kurumları komiserlerinden Samuhi Kurtkan'dan açılan 70 lira Taşra komiser kadrosunun merkeze alınarak bu kadroya 80 lira asli maaşlı Özlük İşleri Müdürü İzzet Gener'in 6 . IV . 1945 tarihinde vekil tâyini ile adı geçene bu tarihten itibaren üçte bir ölçüsünde vekâlet maaşı verilmiş olduğu görülmüş ve bu işlem 3611 sayılı Kanunun 24 ncü maddesi hükmü ile telif edilmemiş olmakla bu hususta dairesinden alınan malûmat üzerine Sayıştay Birinci Dairesince yapılan görüşme sonunda :

Umumi muvazeneye dâhil dairelerin ; 3656 sayılı Kanunun birinci maddesi mevzuuna dâhil olan ve mezkûr kanunun ikinci maddesine bağlı (1) sayılı cetvelde yazılı teşkilât kadroları, merkez ve iller teşkilâtları olmak üzere iki kısma ayrılmış olduğu cihetle merkez teşkilâtına dâhil bir kadronun da merkez teşkilâtına ilâvesi esas itibariyle 3656 sayılı Kanunun asıl hükümlerine aykırı olmakla beraber ; bu kanunun hini tedvininde kanunla tesbit edilen kadroların zamanla kifayetsizliği veya ifası Bakanlıklara mevdu işlerin merkezde veya herhangi bir ilde çoğalması yüzünden daha fazla kadro ile çalışmayı icap ettirecek bir şekil alması gibi zaruretleri hâsıl olabileceği düşünceyle merkez veya iller teşkilâtına dâhil kadrolarda istihdam edilmekte olan memurların lüzum görülen yerlerde çalıştırılabileceği hakkında ; 3656 sayılı Kanunun yürürlüğünden önce hemen bütün Bakanlıklar teşkilât ve görevlerine dair olan kanunlarda yer almış bulunan hükümler ilga edilmeyerek müdürlükte alınmış bulunmakta ve ezcümle Bayındırlık Bakanlığı Teşkilât ve görevlerine dair olan 3611 sayılı Kanunun halen yürürlükte bulunan 24 ncü maddesinde : (Nafia Vekâleti merkez ve taşra teşkilâtında maaş veya ücretle istidam edilmekte olduğu herhangi bir memur veya müstahdemi ; ifası vekâlete ait bir iş için orada vekâlet teşkilâtı ve münhal vazife bulunup bulunmaması ile mukayyet olmaksızın kadroda gösteri-

4. — Sayıştay kararı musip görülmüştür.

len tahsisatla merkez veya taşrada dilediği yerde kullanabilir.) Denilmek suretiyle suretiyle Bayındırlık Bakanlığına bir yetki tanınmış ve buna nazaran Bakanlıkça bilfarz iller teşkilâtına dâhil bulunan herhangi bir kadroda istihdam edilen bir memurun, görülecek idari lüzum ve zaruret üzerine kadrosu ve tahsisatı ile birlikte merkeze nakledilip orada istihdamı tecviz edilmiş bulunmaktadır. İşbu metne göre cevazı kanuni, kadronun bir yerden diğer bir yere nakline değil bu kadroları fiilen ve asaleten işgal etmekte ve o unvan ile vazife ifa eylemekte olan memur ve müstahdemlerin istenilen yere nakledilebilmesine mâtuf olup Teadül Kanununun esas prensiplerine aykırı bulunan bu hükmün istisnaen yürürlükte alıkonulmasından maksat dahi yukarda izah edildiği üzere, işleri çoğalan bir teşkilâta gereken fiilî yardımın yapılmasını veya ifası vekâlete mevdu bir işin bulunduğu yere bir memur izamını teminden ibaret bulunduğu ve münhal olan kadronun böyle bir yere naklinde fiilî bir fayda tasavvur edilemeyeceğine nazaran, vâzı kanunca, kadroda istihdam edilmekte olan memurun nakli keyfiyetinin düşünülmüş olduğu kendiliğinden tezahür eder.

Mesele; İstanbul Bayındırlık Teşkilâtına dâhil bulunan komiserlik kadrosunda istihdam edilmekte olan bir memurun merkeze naklinden ibaret bulunsaydı bu nakil keyfiyeti 24 ncü madde ile istihdaf edilen maksada uygun bir muamele addedilebilir idiyse de; münhal bulunduğu bildirilen mezkûr kadronun işlerin çokluğuna binaen merkeze nakli ile bu kadroya esasen vzaifeli bulunan diğer bir memurun vekâleten tâyini, işlerin dairesinin iddiası veçhile süratle ifasını teminden çok uzak kalır.

Bu itibarla, yapılan tâyin, vâzı kanunun istihdaf eylediği gaye ve maksada aykırı ve dolayısıyla Zatişleri Müdürü İzzet Gener'e verilen vekâlet aylıkları yolsuz ve kanunsuz bulunmuş olup bu cihetin sarfiyatın taallük eylediği yıl idare hesabının yargılanması sırasında kazaî surette karara bağlanması tabii bulunmakla beraber yapılan bu yolsuz muamelenin şimdiden ıslahı için bu baptaki masrafların kabul edilmemiş olduğunu taktır ile Bayındırlık Bakanlığına bildirilmesine karar verilmiş olmakla keyfiyet Bayındırlık Bakanlığına arz edilmiş idi.

İşbu taktır üzerine Bayındırlık Bakanlığın-

dan alınan tezkerede bâzı esbap serdiyle durumun esash bir şekilde Genel Kurulda incelenmesi beyan edilmiş olmakla keyfiyet, Genel Kurulun, 8 - 9 . III . 1948 tarihlerindeki toplantısında görüşülerek sonuçta;

Bayındırlık Bakanlığı Teşkilat ve Vazifeleri hakkındaki 3611 sayılı Kanununun 24 ncü maddesi hükmünün; Bakanlık Teşkilâtı dâhilindeki kadrolarda fiilen vazife görmekte olanlardan Bakanlıkça görülecek idari lüzum ve zarurete göre bir kısmının çalıştırılmakta oldukları yerlerde Bakanlığa ait herhangi bir iş için kadroda gösterilen tahsisatiyle birlikte diğer yerlere nakillerinin temini için Bakanlığa yetki verildiğini tazammun etmekte bulunduğu cihetle kadroda müstahdem memurların nakli keyfiyetine hasrı gerekmekte ve esasen aynı maksatla yani işleri çoğalan ve bu yüzden yardıma ihtiyaç gösteren bir teşkilâta yardımda bulunmasını sağlamak maksadiyle diğer Bakanlıklar teşkilât kanunlarında aynı şekilde mevcut hükümler ötedenberi bu suretle imal ve tatbik edilegelmekte bulunmuş ve bu itibarla da sözü edilen 24 ncü madde ile Bakanlığa verilen yetkinin Bakanlık teşkilâtında açılan kadroların bir yerden diğer bir yere nakli ve kadrolara o yerde esasen vazifeli bulunan diğer bir memurun vekâleten tâyini suretiyle imalı kanun vâzınının maksadına uymıyacağı cihetle doğru görülmemiş ve Bakanlık tezkeresinde bu hususta ileri sürülen sebep ve düşünce ise; ret takririne esas olan Birinci Daire kararının tadilini müstelzim bulunmamış olduğundan meselenin üç aylık raporla Büyük Millet Meclisine arzına karar verilmiş ve bu karar Bayındırlık Bakanlığına bildirilmiştir.

5. — Jandarma okulunda muallimliğe tâyin edilen Askeri Adli hâkimlere ders ücreti verildiği görülerek vâkı sual üzerine alınan cevapta Anayasanın 57 nci maddesindeki hükmün kazai sıfat ve salâhiyetlerini haiz hâkimlere taallûk ettiği ve Jandarma Umum Komutanlığı emrindeki Askeri Adli hâkimlerin vazifeleri ise hukuki mütalâa dermeyanına inhisar eylemekte olup esasen unvanları da (Askeri Adli Hâkim) olan bu zevatın ilâveten muallimlik yapmalarında bir kanunsuzluk bulunmadığı dermeyan kılınmış olup bu hususta Birinci Dairece yapılan görüşme sonucunda (Jandarma Umum Komutanlığı emrindeki Askeri Adli Yargıçlık vazifesinin ma-

5. — Adalet Komisyonunun mütalâası istenilmiştir. Gelecek cevap üzerine icabı kararlaştırılacaktır.

hiyetinin Jandarma Kumandanlığı emrinde Askerî Mahkeme bulunmadığı cihetle bunların vazifelerinin ancak hukuki mütalâa dermeyanına inhisar ettiğinden bu gibi yargıçlara muallimliğe tâyinleri dolayısıyla verilen ücretlerin tazmini cihetine gidilmesi meselenin içtihat mevzuu görülmesinden naşi muvafık görülmemiş olduğuna ve şu kadar ki bu zevatın her vakit için mahkemede vazifelendirilmeleri mümkün bulduğundan muhakemelerde bulunsunlar veya bulunmasınlar Yargıçlık hakkının verdiği bu sıfatın doğurduğu menedici hükümlere de tâbi tutulmaları gerektirmekte olduğundan Jandarma Kumandanlığına bağlı muallimliklerde kullanılmaması hususunun İçişleri Bakanlığına yazılmasına karar verilmiştir.

İçişleri Bakanlığı bu esasa göre yazılmış olan tezkereye cevaben gönderdiği 7 . III . 1946 tarihli tezkerede ise Jandarma Umum Kumandanlığı emrinde kaza salâhiyetini haiz bir mahkeme mevcut olmadığı gibi Kumandanlık emrinde müstahdem yargıçların da gerek Jandarma gerek diğer teşekküller emrinde kazai vazife ve yetkilerde bulunmadıkları ve yine Kumandanlık emrinde her hangi bir dereceyi mahkeme teşkili de tasavvur edilmemekte ve zaten Umum Kumandanın da Adli âmirlik gibi bir sıfatı da bulunmadığı cihetle Umum Kumandanlık emrindeki Askerî Yargıçların diğer teşekküllerdeki müşavirler mahiyetinde bulunmakta olduğu izah edildikten sonra Jandarma sınıfına mensup unsurların her türlü bilgi ve görgüleriyle teçhiz kılınarak bunların tekâmülü Bakanlıkça ele alınmış bir mevzu olduğundan bu yargıçların adı geçen mekteplerde Adli derslere devamına müsaade edilmediği takdirde Jandarma sınıfının bünyesiyle alâkadar olan bu derslerin muallimliklerine jandarmalık bakımından vakuf sahibi kimselerin bulunmayacağı veya bulursa bile bir fayda temin edilemeyeceği cihetle bu nokta nazara uygun karar alınmak suretiyle Jandarmanın başlıca müessesesi olan okulların derslerinin inkıtaa uğratılmaması beyan edilmiştir.

Maliye Bakanlığından İçişleri Bakanlığına gönderilen 6 . IV . 1945 tarihli yazı ile de dairesinin bu mütalâasının teyit kıldığı anlaşılmıştır.

Keyfiyet Genel Kurulda görüşülerek içtihada mütehammil bulunan bu meselenin üç aylık ra-

porlarla Meclisi Âliye arzı suretiyle bir karara bağlanması daha muvafık olacağına karar verilmiştir.

Tarihi	No.
25 . 3 . 1948	1842 Mükerrer.

6. — Hukuk İşleri Umum Müdürlüğünde muavin iken talim ve manevra münasebetiyle silâh altına alınmış olan Nuri Ülge Nalpın yerine üçte bir maaşla Hâkim Celâl Öztürk'ün ve münhal bulunan 70 lira maaşlı Zat İşleri Umum Müdür muavinliğine yine üçte bir maaşla Ankara Hukuk hâkimi Fahri Akgöl'ün tâyin edilerek ona göre maaş verildiği görülmüş ve yargıçların kanunla gösterilenlerden başka umumi ve hususi hiç bir vazife alamıyacakları Anayasa hükmü iktizasından olup ancak 367 sayılı Kanun kendilerine kaza salâhiyetiyle bir vazife verilebileceği ve bu yüzden alacakları maaşların sureti tesviyesi de onu veyleden kanunlarda gösterilmiş olup kendilerinin Bakanlığın herhangi bir hizmetinde vekâleten bir hizmet ifa edebileceklerine dair bir hüküm yoksa da Adalet Bakanlığınca bu tarzı tâyin ve istihdam 367 numaralı Kanunun çerçevesi içerisine girebileceği kanaatinde bulunulmuş ve keyfiyet Genel Kurulda görüşülerek içtihadı mütehammil bulunan bu meselenin üç aylık raporlarla Meclisi Âliye arzı suretiyle bir karara bağlanması daha uygun olacağına karar verilmiştir.

6. — Adalet Komisyonunun düşüncesi soruldu. gelecek cevap üzerine iktizası kararlaştırılacaktır.

Yüksek Meclise arz edilerek üzere Yüksek Bakanlığa sunulur.

Sayıştay Komisyonu Başkanı:	Sözcü:
Sivas	Nigde
A. Yurdakul	F. Eber

Kâtip	Bolu:
Yozgat	C. Öngöçler
K. Erbek	Gaziantep
Erzurum	Ö. A. Aksoy
M. Çankaya	Miğlas
Kütahya	İ. Hırtım
M. Ispartaoglu	Tokat
Siird	M. Lâlioğlu
S. Çeliktug	